

SECTION 5. PREVENTIVE MEDICINE: THE CURRENT STATE AND PROSPECTS

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-486-3-15>

SOME EPIDEMIOLOGICAL DATA REGARDING THE PREVALENCE OF LYME DISEASE IN UKRAINE

ДЕЯКІ ЕПІДЕМІОЛОГІЧНІ ДАНІ ЩОДО ПОШИРЕНОСТІ ХВОРОБИ ЛАЙМА В УКРАЇНІ

Zolotukhin O. S.

*Student at the Faculty of Medicine № 1
Danylo Halytsky Lviv National Medical
University
Lviv, Ukraine*

Золотухін О. С.

*студент 6 курсу медичного
факультету № 1
Львівський національний медичний
університет імені Данила Галицького
м. Львів, Україна*

Danylevych A. D.

*ENT-resident
Lviv Territorial Medical Union № 1
Lviv, Ukraine*

Данилевич А. Д.

*лікар-інтерн оториноларинголог
КНП «1 територіальне медичне
об'єднання м. Львова»
м. Львів, Україна*

Konechnyi Yu. T.

*Doctor of Philosophy,
Associate Professor,
Associate Professor at the Department
of Microbiology
Danylo Halytsky Lviv National
Medical University
Lviv, Ukraine*

Конечний Ю. Т.

*доктор філософії, доцент,
доцент кафедри мікробіології,
Львівський національний медичний
університет імені Данила Галицького
м. Львів, Україна*

Лайм-бореліоз (хвороба Лайма) є інфекційним захворюванням, викликаним спірохетами роду *Borrelia*, зокрема *B. afzelii*, *B. burgdorferi*, і *B. garinii*, які є найпоширенішими збудниками в Європі [1]. Хвороба Лайма є найбільш поширеним трансмісивним захворюванням у Європі та Північній Америці, вектором передачі якого є іксодові кліщі [2]. За оцінками, в Європі щорічно реєструється близько 85 тисяч нових випадків, тоді як у США ця цифра досягає приблизно 476 тисяч [3, 4]. За даними дослідження Dong, 14.5% населення є серопозитивними

щодо *Borrelia burgdorferi sensu lato* [5]. Проте, даних про поширеність та тенденції захворюваності в Україні досі недостатньо.

Матеріалом дослідження стали статистичні дані за період 2009–2023 років, які були надані Державною установою «Центр громадського здоров'я Міністерства охорони здоров'я України». Інформація про чисельність населення та його розподіл по регіонах була отримана з веб-сайту Державної служби статистики України. Статистичний аналіз проведено з використанням MS Excel 2016.

У період з 2009 по 2023 рік на території України було зареєстровано 43 052 випадки хвороби Лайма, із середнім показником $2\,870 \pm 1\,405$ випадків на рік. Протягом цього часу кількість зареєстрованих випадків суттєво зросла: з 979 випадків (2.13 на 100 тис. населення) у 2009 році до 4 911 випадків (14.08 на 100 тис. населення) у 2023 році. Захворюваність значно варіює залежно від регіону, зокрема найвищі показники спостерігаються у Києві, Київській, Черкаській, Вінницькій, Львівській та Дніпропетровській областях (у порядку спадання). На зазначені області припадає 53.2% усіх випадків. У період з 2010 по 2023 рік було виявлено 4 791 випадок хвороби Лайма серед дітей, що становить у середньому 342 ± 157 випадків на рік, або 11.3% від загальної кількості. Найвища дитяча захворюваність відзначена у Києві, Вінницькій, Київській, Черкаській, Тернопільській та Харківській областях (у порядку спадання), що становить 52.2% від усіх випадків серед дітей.

Порівнюючи отримані результати із даними поширеності у Польщі, слід відзначити значно вищий рівень захворюваності, де в період з 2015 по 2019 рік захворюваність варіювала від 31.1 до 53.13 випадків на 100 тис. населення [6].

У підсумку, протягом 2009–2023 років в Україні спостерігається значне зростання як загальної кількості випадків, так і рівня захворюваності на хворобу Лайма. Зростання особливо помітне в окремих регіонах, які є епіцентрами захворювання. Дитяча захворюваність на хворобу Лайма складає значну частку від загальної кількості випадків, що підкреслює важливість своєчасної діагностики та профілактичних заходів, особливо в регіонах із найвищими показниками захворюваності. Також порівнюючи наявні дані, із даними сусідньої Польщі, варто відзначити значно нижчий рівень захворюваності в Україні, що потребує додаткового вивчення.

Література:

1. Rizzoli A., Hauffe H., Carpi G., Vourc H G., Neteler M., Rosa R. Lyme borreliosis in Europe. *Euro surveillance: bulletin Europeen sur les*

maladies transmissibles = European communicable disease bulletin. 2011. Вып. 16, № 27.

2. Mead P. Epidemiology of Lyme Disease. *Infectious Disease Clinics of North America*. 2022. Вып. 36, № 3. С. 495–521.

3. Lindgren E., Jaenson T. G. T. Lyme borreliosis in Europe: influences of climate and climate change, epidemiology, ecology and adaptation measures. *World Health Organization*. 2006. № June. С. 35.

4. Kugeler K. J., Schwartz A. M., Delorey M. J., Mead P. S., Hinckley A. F. Estimating the Frequency of Lyme Disease Diagnoses, United States, 2010–2018. *Emerging Infectious Diseases*. 2021. Вып. 27, № 2. С. 616–619.

5. Dong Y., Zhou G., Cao W., Xu X., Zhang Y., Ji Z., Yang J., Chen J., Liu M., Fan Y., Kong J., Wen S., Li B., Yue P., Liu A., Bao F. Global seroprevalence and sociodemographic characteristics of *Borrelia burgdorferi sensu lato* in human populations: a systematic review and meta-analysis. *BMJ Global Health*. 2022. Вып. 7, № 6. С. e007744.

6. Paradowska-Stankiewicz I., Zbrzeźniak J., Skufca J., Nagarajan A., Ochocka P., Pilz A., Vyse A., Begier E., Dzingina M., Blum M., Riera-Montes M., Gessner B. D., Stark J. H. A Retrospective Database Study of Lyme Borreliosis Incidence in Poland from 2015 to 2019: A Public Health Concern. *Vector-Borne and Zoonotic Diseases*. 2023. Вып. 23, № 4. С. 247–255.